

Srdcová dáma

Dita Krčová

Bakalářská práce
2009

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně

Fakulta multimediálních komunikací

Ústav animace a audiovize

akademický rok: 2008/2009

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Dita KRČOVÁ**
Studijní program: **B 8206 Výtvarná umění**
Studijní obor: **Multimedia a design - Animovaná tvorba**

Téma práce: **1. Teoretická práce:**
Dokumentace přípravy, realizace bakalářské práce a rešerše

2. Praktická práce:
"Čtvrtý do hry", animovaná kreslená groteska

Zásady pro vypracování:

1. Teoretická práce:

Rozsah práce a pokyny k vypracování: minimálně 15 normostran textu + přílohy, odevzdat v elektro-nické podobě 1 ks na CD nosiči ve formátu PDF; 1 ks pevné vazby v tištěné podobě (barevně), 2 ks v kroužkové vazbě (čb). Vypracujte výtvarné návrhy, obrázkový a pracovní technický scénář audiovizuálního díla jako přílohu teoretické části.

2. Praktická práce:

Film realizujte v minimální délce 2 min a 30 vt. a odevzdejte na 1 ks DVD výstup komprimovaný soubor avi ze stříhového programu Premiere Pro 1.5: file-export-movie-settings: general: Microsoft DV AVI, video: DV PAL, 720x576, 25fps, pixel aspect ratio - dle formátu obrazu - D1/DV PAL (1.067). tj.4:3 nebo 16:9, audio: uncompressed, 48000 Hz + 1 ks CD-R ve formátu mpeg. Součástí prezentace praktické části je výtvarný návrh plakátu formát 70x100 cm, v digitální podobě PDF (příprava pro tisk-rozlišení: 300 dpi, režim: CMYK barva).

Pro přijetí práce je nutné odevzdat vyplněné formuláře pro OSA a NFA a licenční smlouva k audiovizuálnímu dílu.

Rozsah práce: viz Zásady pro vypracování
Rozsah příloh: viz Zásady pro vypracování
Forma zpracování bakalářské práce: tištěná/umělecké dílo

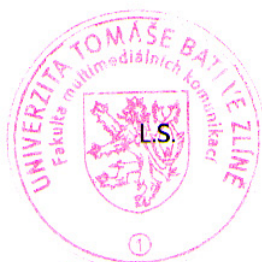
Seznam odborné literatury:

Výtvarníci animovaného filmu Poš Jan, Odeon, Praha 1990 Animovaný film Urc Rudolf, Martin Osveta 1984 Animace a doba 1955–2000 Sdružení přátel odborného filmového tisku, FILM A DOBA, Praha 2004, ISSN 0015–1068 Animovaný film Dutka Edgar, AMU, Praha 2002 Minimum z dějin světové animace, AMU, Praha 2004, ISBN 80–7331–012–0 160 Úvod do estetiky animace Kubíček Jiří, AMU, Praha 2004, ISBN 80–7331–019–8 Dějiny animovaného filmu I., Urc Rudolf, Benešová Marie, VŠMU Bratislava 1995 Dějiny animovaného filmu II., Urc Rudolf, VŠMU Bratislava 1999 Malé dějiny filmu, Kupsc Jarek, Cinemax, Praha 1999, ISBN 80–85933–33–0 Malý labyrint filmu Bernard Jan, Frýdlová Pavla, Albatros, Praha 1988 Poznámky o kinematografu Dauphin, ISBN 80–86019–68–3, www.kosmas.cz Film a filmová technika kolektiv autorů, SNTL, Praha 1974 /04–006–74/ Animation Now! Anima Mundi, editor: Wiedemann Julius, Taschen 2004, ISBN 3–8228–2588–3 Škola animovaného filmu Dovnikovič Borivoj, Timing for animation Whitaker Herold, Halas John, Focal Press, ISBN 0240517148 The Animator's Survival Kit Williams Richard, 1999 Škola kresleného filmu Dovnikovič Borivoj, Praha Institut výchovy a vzdělávání pracovníků ČST, 1986 Základní složky filmu Drvota Mojmir, NFA, Praha 1994

Vedoucí bakalářské práce: MgA. Jan Živocký
Ústav animace a audiovize
Datum zadání bakalářské práce: 15. prosince 2008
Termín odevzdání bakalářské práce: 11. května 2009

Ve Zlíně dne 10. března 2009

doc. MgA. Jana Janíková, ArtD.
pověřená děkanka

doc. MgA. Jana Janíková, ArtD.
ředitel ústavu

Živocký J.

ABSTRAKT

Bakalářská práce se věnuje popisu tvorby krátkého autorského animovaného filmu. Pozornost se zde zaměřuje k námětu, výtvarné inspiraci a vývoji výtvarného řešení. Jednotlivé kresebné řešení a stylizace. Dále pak samotnému praktickému provedení filmu včetně jednotlivých problematik jeho součástí.

Klíčová slova: animace, 2D animace, kreslená animace, kresba

ABSTRACT

Bachelor's thesis deals with arrangement and making the animated movie. The attention is aimed on screenplay development, inspiration and art-designing and stylization. You can read about the realisation of the whole movie and its part also.

Keywords: animation, 2D animation, hand-drawn animation, drawing

Poděkování

Ráda bych poděkovala mému vedoucímu Honzovi Živockému, panu Ivo Hejmanovi za připomínky, mé mamince za podporu a příteli Otovi za veškerou pomoc.

OBSAH

I	TEORETICKÁ ČÁST	7
1	TÉMA A NÁMĚT	8
1.1	PŮVODNÍ NÁMĚT:	10
1.2	SYNOPSIS FILMU	16
1.3	LITERÁRNÍ SCÉNÁŘ	17
1.4	STORYBOARD	17
1.5	TECHNICKÝ SCÉNÁŘ	20
1.6	ANIMATIK	20
2	VÝTVARNÁ INSPIRACE	21
II	PRAKTICKÁ ČÁST	24
1	VÝTVARNÁ STRÁNKA.....	25
1.1	VÝVOJ KRESBY:.....	26
2	ANIMACE:	27
III	PROJEKTOVÁ ČÁST.....	32
1	PROGRAMY:.....	33
1.1	ANIMACE:	33
1.2	POSTPRODUKCE:.....	33
	ZÁVĚR.....	34
	SEZNAM LITERATURY	35
	SEZNAM OBRÁZKŮ	36

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 TÉMA A NÁMĚT

Tématem filmu je heroismus a vymyšlení si člověka v životě. Autorem námětu je můj přítel a spolužák Oto Dostál. Použila jsem jeho krátkou povídku, kterou si napsal tzv. do šuplíku. Oto ji psal dost popisně, jelikož je sám animátor a příběh si představoval jako animovaný. Často zabíhal do podrobností popisující prostředí, náladu aj., které mě jako čtenáři někdy spíše unavovaly. Příběh se mi však velmi líbil, ačkoli jsem zprvu nechtěla dělat nic chmurného a to se s tímto příběhem rozcházel. Nakonec po všech úpravách v příběhu a následně ve scénáři, po škrtech, by se snad zdálo, že z původního příběhu zbyla polovina. Samozřejmě hodně se zkrátilo, aby to bylo možné mnou realizovat. Ovšem to podstatné příběhu zůstalo. Tedy to, co bylo v Otově příběhu také nejdůležitější. A to je přehánění ve vyprávění, když jeden druhému vykládá o svém zážitku, dále nesplnitelnost některých vysněných věcí a určitá zbabělost ke skutečným činům.

Finální příběh filmu již nepůsobí tak smutně jako původní předloha, ale má jemně naohřklou pachůť. Jako to bývá často po vystřízlivění z úžasné představy do ne tak povedené reality.

Během práce došlo k několika úpravám ve scénáři, resp. v příběhu. Podle původního námětu se sejdou v kůlně tři muži, aby také zapili odchod ze světa svého čtvrtého kamaráda, který měl v kůlně své místo a také s nimi hrával mariáš. Teď, když je pryč, nejenže není nálada na hru, ale také to není možné, protože jsou tři, tedy je jich málo. Proto také se postupně jeden po druhém, aby řeč nestála, rozpovídají. Zpočátku jsem ve scénáři, i v animatiku, měla záběr upozorňující na prázdnou židli a parte a na delší záběry rozpačitého Pokrývače, než se rozmluvil a rozjel tak kolečko vyprávění. Protože jsem to měla jen v náznaku, jakoby ve druhém plánu vyprávění, vyznělo to nakonec jen jako věc odvádějící divákovu pozornost a která by zůstala nepochopena, protože jsem ji patřičně nerozvedla. Rozhodla jsem se, po konzultacích, tuto část vypustit a nevysvětlovat proč se muži sešli v kůlně a proč jsou jen tři a karty nehrají. Důraz na karty, jako věc hry, jsem moc nedávala a snažila se o znuděné výrazy mužů nevěnující kartám pozornost větší než namátkovou.

Jednotlivé, pány vyprávěné, příběhy byly nasměrovány do grotesknosti, jak tím, o čem pojednávaly, tak animací. Naopak část filmu, představující skutečnost, nemá takové

tendence ani ve výtvarném názoru ani v pointě filmu. Mohlo to např. skončit tak, že se tito tři pánové předhánějí v popisování příhod s onou ženou, ale nakonec ji „má“ jejich čtvrtý kamarád; jak mi bylo jednou navrhováno. Tato poetika se mi ale tolik nelíbila a raději jsem zvolila původní verzi pointy. Myslím, že to nikterak nepřekáží vyjádření myšlenky a navíc to má takovou jinou patinu, rozhodně méně obvyklou a ne tak doslovnou.

V gentlemanově příběhu také došlo oproti původnímu námětu ke změně. Nevyhovovalo mi prostředí a zápletka, tedy původní lezení po poličkách pro kávu, protože to nebylo tak záchranné a heroické. Změnila jsem tedy příběh na záchranu lady před tygrem a inspiraci jsem našla v anglické koloniální době, protože jsem potřebovala obhájit gentlemanství pana Gentlemana. Z těchto tří mužů je on ve skutečnosti jako realitě nejvíce elegantní a tak když vypráví svůj příběh, nemůže v něm být neelegantní a protože by to nebylo ono, zachraňovat lady v pošťácké uniformě, musí být převlečen. Anglická koloniální doba je také roztomilá, v tomto ohledu, jak praví gentlemanové dodržovali čaj o páté a nošení slušivého šatstva s kravatou i když se šlo lovit.

Obrázek 1 – Dobová fotografie z britského koloniálního období

Na konci filmu, když pánové stojí před domem jejich společné hrdinky, a dojde jim, že všichni vyprávěli o stejné ženě, uvidí také předměty, které jim připomenou jejich smyšlené příběhy, kterými se jeden před druhým chlubil. V podstatě jim to došlo, jak se potkali před domem, ale záběry na jednotlivé atributy jsou pro diváka lepší na pochopení. Zahradník zde vidí podprsenku, kterou paní posbívá ze sušáku, a připomene mu to mušlí

podprsenku jeho mořské panny. Pokrývač se ve vyprávění a popisování image ženy zaměřil na výrazný dekolt s malým řetízkem a v realitě vidíme, že má žena normální, adekvátní věku, dekolt s velkým náhrdelníkem. Zde připomínám, že v části filmu „realita“ se nesnažím o velká přehánění, ale naopak spíše o obyčejnost, a proto jsem neudělala paní z reálu kontrastní obří náhrdelník, což by asi bylo vtipnější, ale jen velký, aby to nepůsobilo přehnaně. Jelikož přehnané je vše v pánských příbězích. Pro Gentlemana je spojujícím předmětem kočka, nápadně připomínající tygra. A navíc se zde prozradí, že se kočky sám bojí.

Není dořečeno, jestli se se ženou všichni znají, a nebo se jen sousedsky vídají, ale hlavně není ženou ani jednoho, ani ji zjevně nikdy ničím neohromili a nic pro to neudělali. Nemusíme myšlenku filmu brát doslovně, ale jako příklad obecného přehánění a hrdinství navzdory jiné skutečnosti k čemuž zřejmě má sklon většina z nás. Obvykle ze srandy, což je dobře, ale někdy holt ne.

1.1 Původní námět:

Káva, rum a ...malá kůlna

Čtvrtí cihlových domků ozářených zapadajícím sluncem, se ozývá lehké klapání. Po cestičce klikatící se mezi dvorky jde postarší muž v obstarožních, ale čerstvě nalakovaných mokasínách. Vůně rozkvetlých popínavých růží a vypraného prádla se mísí s vůní krému na boty, levné kolínské a cigaret. V záplavě cihlové (*kteřou večerní slunce proměnilo spíše v krvavě rudou*), narušované jen modravým blikáním oken, působí jeho vybledlý oblek jako pěst na oko. Sejde po malých úzkých schůdcích na hlavní silnici, musí se ale protáhnout úzkou skulinkou mezi zaparkovanými auty.

U nejrůznějším plastem polepeného golfa stojí partička pokuřujících mladíků (*kteřým matky zřejmě kupují o tři čísla větší trička*), poslouchají jakousi umluvenou parodii hudby a živě diskutují o zjevně velmi závažných tématech (*protože každý svůj monolog doprovází velmi zvláštní a přehnanou gestikulací, zahrnující celou horní polovinu těla*). Projde okolo, aniž by jim věnoval sebemenší pozornost. Tichý a majestátní. Majestátní jako starý Cadillac. A působící stejně nepatřičně a přehnaně, jakoby odmítal přijmout fakt,

že stejně jako onen koráb silnic, patří do starého železa. Mladíky nechává za sebou a opět se noří mezi živé ploty na sotva znatelný, úzký zablácený chodníček.

Obezřetně se vyhýbá i sebemenším kalužím v marné snaze uchránit své mokašiny a kalhoty (*s puky poněkud nakřivo*) před ponižujícím znečištěním. Najednou se zastaví u mezery v bujném ale dobře udržovaném porostu a pohlédne na dvorek, kde stojí stará zahradní kůlna, z jejíhož okna vychází teplé mihotavé světlo petrolejky. Rozhlédne se, upraví vázanku, z náprsní kapsy vytáhne zmačkaný doutník (*připálí si obyčejným umělohmotným zapalovačem*), upraví si klobouk a za klapání podpatků a vycházkové hole (*konečně se, poprvé po dlouhé době, dotkla země*) vyrazí skrz vrzavou branku směrem k oprýskaným dveřím. Pokouší se zkontrolovat svůj bezchybně ulízaný zjev ve špinavém skle zabeďněného dveřního okénka. Marně. Mlčky, a jaksí rezignovaně, několikrát zaklepe hlavicí hole na červotočem těžce zkoušené dřevo. Na nic ale nečeká a bere za kliku.

Náš šedý gentleman vstupuje do stísněného prostoru kůlny utápějícího se v mihotavém světle lampy. Všude na stěnách, přikryté téměř neproniknutelnými namodralými závěsy cigaretového kouře, visí kosy, srpy, nůžky na plot a jiné velmi znepokojující předměty (*ideální místo pro noční dostaveníčko*). Na malém čtveratém stolku uprostřed toho všeho leží pouze balíček tarokových karet, úhledně srovnaný na přeloženém listu papíru (*který někdo před tím, zřejmě v afektu, zmačkal a pak se jej snažil opět vyrovnat*). Náš šedý gentleman na nic nečeká a sedá si na jednu ze čtyř židlí. Z tmavého rohu se vynoří postava statného (*břichatého*) muže s plnovousem, ve flanelové košili (*zapnuté přes knoflík a ještě tak že jdou vidět mužovi dlouhé šedé chlupy*) a hnědých kalhotách, kterým před spadnutím brání jen obstarožní kšandy. Mlčky si přisedne naproti a z pod stolu vytáhne tři panáky a lahev rumu. Gentleman odsune balíček karet a pomalu nahlíží do papíru. Zároveň rukou zarazí zahradníka v nalévání. Položí papír zpět na stůl a z náprsní kapsy vytáhne placatku. Vezme sklenici, nasadí si monokl (*do špatného oka než na které je určen*) a začne ji leštit zažloutlým hedvábným kapesníkem. Zahradník, jako by to čekal, jen zavrtí hlavou a kontroluje hodiny. Spokojen s tím, co zjistil, nalévá i do zbylé sklenky. Po dvorku se už od branky šourá shrbená postava v montérkách, které vůbec nevdává, že právě vyrušila mladíka v dlouhém tričku a kšiltovce (*a co ty kalhoty u kolen, to nemá ani pásek?*), vykrádajícího se z domu. Před kůlnou velmi hlučně „položí“ svoji bedýnku s náradím a bez klepání vstoupí.

Muži vevnitř mu nevěnují jediný pohled, jen zahradník k němu posune sklenku. Montér sundá hučku a přisedne. Čekají až gentleman rozdá karty a pak se každý chopí své

sklenice. Pomalu a důrazně si připijí, (*montér panáka obrátí dnem vzhůru a praští jím na stůl*) a pak už jen mlčky sedí. Čtyři židle, čtyři hromádky karet. Tři hráči. Jedna lahev.

A jedna osamocená bouda pod hvězdami, uprostřed záplavy cihel a zeleně, u jejíhož rohu právě močí muž v hučce a montérkách. Zabouchne za sebou dveře a znuděně sleduje tváře ostatních, mlčky svírajících své sklenice. Nalije si z poloprázdné lahve, chvíli s opovrživým výrazem sleduje parte na stole až najednou spustí.

Spustí, jak dopoledne, když čistil okapy na jednom domku, jak uviděl hrozně pěknou ženskou co zápasí s hrozně dlouhým žebříkem. To se ví, že okamžitě začal volat „ať se s tím taková pěkná ženská tolik nedře, že jí s tím milerád pomůžte“. Samo sebou, že byla ráda, přece neodmítne pomoc od takovýho šikovnýho a milýho chlapa jak je on. A protože je to pro něj typický, musel detailně popsat jak vypadala zblízka (oči mu už neslouží, ale pěknou ženskou by poznal i kdyby byl prej úplně slepej). Jeho rozplývání nad jejíma vna-dama snad nebralo konce. A ten její barák! Taková vejška! Ze země prej nebylo skoro ani vidět střechu. A to byl ten problém. Té mladé krasotince prej teklo do obýváku.

Pak vyprávěl o tom jak nekonečně dlouho lezl po chatrným žebříku, na kterým lítal několik metrů ze strany na stranu, jak stromy zmizely hluboko pod ním, jak několikrát musel odhánět ptáky co mu seděli na šprušlích až se konečně doplazil na tu prokletou střechu. Na jeho místě by se na to prej každéj vybodnul, o tom žádná, ale ne on. A jako že se neodchází od rozdělaný práce, nedalo se svítit. Tak se do toho dal. Jenže všechno bylo zase proti němu. Chlubil se jak bojoval s větrem co mu bral z rukou nářadí, že makal v takové zimě, že by se prej nedivil kdyby tam někdo postavil sněhuláka, jak si klidně mohl šáhnout na letadla co mu lítala těsně u hlavy... prostě to měl údajně hrozně těžký. Ale nakonec to zvládnul.

Dole prej na něho už čekala s čerstvě uvařeným kafem, a prej, kdyby nemusel sedět tady s těma nemluvama, že by večerel u ní. A určitě by nezůstalo jenom u toho jídla...

A svým osobitým (*velmi hlučným*) způsobem vypil dalšího panáka. Zahradník na nic nemeškal a chopil se lahve a už nepřilíš hbitě dolil sobě i pokrývačovi. Oba trpělivě počkali, až gentleman opět ulehčí své placatce, přitukli si a nechali plné skleničky stát před sebou na stole. Mlčky. Zanedlouho se však zahradník natáhl a poněkud váhavě sklo

před sebou vyprázdnil. Chvilí ještě převaloval tekutinu v ústech, pomalu a ztěžka polkl, zapálil si další cigaretu, nabídl všem dokola (*přičemž odmítl jen pokrývač!*) a začal vyprávět.

Vyprávěl o tom, že ani on tady dnes večer nemusel být. Vyprávěl o tom, jak ráno, když se se synem, který celou cestu pořád mluvil o tom, že jestli ho takhle, s tou plastovou konví, uvidí někdo z jeho party... No prostě vyprávěl, že když se vraceli ze hřbitova, potkali starší ženu co nůžkama z manikúry stříhala živý plot. No jen si to představte. Ono ostríhat plot zahradnickýma nůžkama by jí trvalo dost dlouho, i když je pravda, že ona je s manikúrníma nůžkama stejně dobrá, jako on s těma zahradnickýma... Prostě dal druhou konev, takové ty malé hrábě, sirky, navlhčený hadr a motyčku svému synovi a začal stříhat ten plot. A samozřejmě mu zapomněl dát klíče. Už není nejmladší a ... Prostě jí nabídnul, že jí ten plot zastříhne, nůžky s sebou měl, bere je vždycky, když jde navštívit nebožku ženu... Prý že to bude mít za chvíli. Pravda. Ani ne za deště minut měl hotový celý plot. A že to byl panečku pěkný kousek. Ani mu nepřišlo že se plot táhne kam až oko dohlédlo... On když se do něčeho zakousne, ani se nenadál a už měl hotovo. Samozřejmě jí řekl, že živý plot je potřeba pravidelně a pečlivě udržovat, kvůli správné hustotě a ... a že by se klidně mohl občas zastavit, kdyby to nevadilo... dohlédnout na plot. A prý jestli je to všechno, že by už potřeboval jít, dělat oběd pro syna. Ti mladí si dneska ani neuvaří to víte. Ale ona, že když tady má tak šikoného muže, jestli bych jí ještě neposekal zahradu?.

To víte, trošku se bál, co za zahradu může být za tak dlouhým plotem, ale co, jestli prý bude mít syn hlad, něco si snad vezme. Tak se do toho dal. Přirozeně, většího odborníka na zahrady najít nemohla! A opravdu! Tráva na zahradě byla tak vysoká, že nebyl skoro ani vidět dům! Moc se mu do toho nechtělo, ono když posekáte tak dlouhou trávu, u země není dostatečně hustá a nevypadá to zrovna moc vábně. Ale vše je jen otázkou techniky. Vzal kosu a začal. Jak postupně začal odkrývat zahradu ...Připadal si jako ti... no... jak štětečkama hledají ty kosti... to je jedno. Prostě každou chvíli narazil na poklad. Nejdřív našel zarostlou fontánu s bronzovou sochou holky, co měla rybí ocas, to tě jaktěživ neviděl, pak takový ty sloupy jak od Cézara, starou truhlu... bylo to jako by byl uprostřed moře...ne třeba toho v Maďarsku, bylo to spíš jako uprostřed oceánu. Jako uprostřed toho... Atlantiku, ale místo vody tam byla tráva. A taky že jo! Před ním se objevil vrak nějaké lodi a na jednu okolo něj kroužilo hejno ryb... jako z těch přírodních filmů které dávají večer v

televizi! Kdyby tam radši dávali víc muzikálů. Třeba to *Tančení v dešti*. Byl tak pohlcen bojem s obrovskou zelenou vlnící se záplavou, že ani pořádně neslyšel co na něj ta celkem sympatická žena volá z ochozu majáku, který se teď pomalu vynořoval na obzoru. On ale kávu přece nesnáší. Jako ten hrdina v té turecké báji bojoval se zákeřnými proudy, aby se dostal do přístavu. Pod jeho ostrím konečně padlo i poslední stéblo. U paty majáku ho už čekala jeho Helena... se šálkem kávy. Víte, on po kávě vždycky začne cítit svoje nemocné srdce. Taky už má na to věk.

Z trapného mlčení nad otázkou, jestli si dá jeden nebo dva cukry, ho vytrhl hluk od branky. To zrovna jeho syn shodil všechn svůj náklad, copak ty hrábě s tou motyčkou, o ty nejde, ale ty plastové konve, klidně se mohly rozbít... a mlčky se díval jeho směrem. Tak strčil ruku do kapsy a nahmatal klíče. Ta jeho hlava děravá. Ale už má na to přece roky. Musel jít. I když to znamenalo nevypít si kávu. Ale ta sympatická žena ho chtěla alespoň pozvat na večeři. Ale to přece on nemůže svým přátelům udělat...a když odcházel, chtěl jí říct, ať příště udělá čaj. Jenže ona už stála zády k němu, s tácem v rukou a dívala se někam vzhůru... snad ji moc neurazil...

Teď už kouří všichni. Pokrývač začal posílat směrem k druhé, čerstvě otevřené lahvi namodralá kolečka kouře. Gentleman si tento signál vyložil jediným možným způsobem (*tedy naprosto správně*) a šrouboval víčko své placatky. Velmi pracně nahmatal svoji skleničku a ještě s větším úsilím ji umístil pod hrdlo ze zašlého stříbra. Z něj však vyteklo jen pár kapek, které stejně dopadly na oznámení ležící na stole. A zatímco tekutina rozpouštěla fotku strhaného starého muže v policejní uniformě, sápal se gentleman po lahvi. Jedna po druhé mizeli skleničky v jeho hrsti (*i když se jedné moc nechtělo*), aby se pak úhledně srovnané do trojúhelníčku objevily před ním. Opět vytáhl monokl, pak jej ale nechal volně viset a začal nalévat. Spokojen, když mimo skončila jen polovina nalévaného alkoholu, pokynul všem, aby se chopili svých sklenic. Sám ale na nic nečekal a bleskurychle ji do sebe obrátil, aby mohl začít i jeho příběh.

Příběh o jednom sice postarším, ale osobním kouzlem stále ještě vládnoucím gentlemanovi, který na své pravidelné ranní procházce zčistajasna potkal neméně okouzlující zralou dámu. Není tedy příliš překvapivou skutečností, že k sobě oba v okamžiku zahoreli sympatiemi. Z jejich velmi příjemné konverzace naprosto předvídatelně vyplynulo po-

zvaní na pravou koloniální kávu do její pohodlné vily. Což samozřejmě nesmí pravý gentleman odmítnout. A musím při vši skromnosti uznat, že takto příjemně zařízené sídlo se jen tak nevidí. Dovolte ale, abych přešel rovnou k věci, a nenudil vás obširným popisem každé z několika desítek nádherně zařízených místností, což by se zde asi nesešlo s výrazným pochopením. Tak tato úžasná dáma je stejně jako já vášnivou milovnicí kávy, obzvláště té indické. Dokonce má celou jednu místnost vyhrazenou pouze této báječné pochutině. Bohužel, ta nejlepší káva, určená jen pro opravdové labužníky, mezi než se dovoluji počítat, byla až úplně v té nejhornější polici. Jistě tedy chápete, že bylo mou povinností zasáhnout a přinést tu malou bohatě zdobenou dózu do jejích jemných rukou. Sundal jsem si sako a začal lézt nahoru po mohutných poličkách. To víte, snažila se mě zastavit, dokonce na chvíli odběhla ven, snad pro žebřík, ale pravý gentleman dělá věci po svém.

Seděli mlčky. Kůlna byla plná cárů cigaretového kouře, které se pomalu a těžce převalovaly prostorem, stejně jako myšlenky zaražených mužů. Jako první se pohnul pokrývač. Dopil poslední sklenku a hlasitě jí prásknul na stůl vedle prázdné láhve. Nasadil si hučku a mlčky vyšel do tmy. Gentleman ještě chvíli hledal v náprsní kapse zmačkanou cigaretu, nejistě si ji plynovým zapalovačem připálil, kravatu nechal povolenou a vysoukal se ven, pro něj poněkud úzkými dveřmi. Zahradník sedí sám. Pak vezme poloprázdnou sklenici a po chvíli ji vylije na zem.

Vstane a začíná sbírat sklenice a staví je do police mezi staré dózy. Najednou se zaráží a vezme jednu do ruky. Mlčky si ji prohlíží a prstem stírá vrstvu prachu, z pod které na něj hledí černoušek s hrnkem teplého nápoje. V zahradníkově očích je vidět, že to jediné na co má ještě v životě chuť je... šálek kávy. Položí dózu zpět, zhasíná petrolejku a vyráží do jasné noci. Jde tak rychle jak mu to jeho stav dovolí. Už vidí ten kousek nízkého plotu co ráno stříhal. Ale u branky stojí nějaký muž. Zahradník ho mlčky pozoruje, když se za ním objeví tmavá vrávorající a cosi drmolící postava, blížící se k němu. Do náručí se mu ale sesune muž v pomačkaném a špinavém obleku. Náš gentleman. Zahradník se s hroznou předtuchou podívá na muže u branky. A vidí naprosto zmateného pokrývače.

A tak tam všichni tři stojí před obyčejným oprýskaným cihlovým domkem, s malým kouskem posekaného trávníku pod prádelními šňůrami, s rezavým, ale vyčištěným okapem a dózou mleté kávy v polici. A mlčky pozorují ženu chodící za okny.

1.2 Synopse filmu

Tři starší pánové, kamarádi, se sejdou večer v kůlně, aby si tradičně popili a povykládali. (Pojmenovala jsem je symbolicky Pokrývač, Gentleman a Zahradník. Gentleman dostal své jméno podle jeho charakteru a ideální vysněné image a zbylí dva podle profesí, které vykonávají). Na stole mají i karty, ale ke hře nedojde. Když si poprvé připijí, začne jim Pokrývač vyprávět o tom, když jednou pracoval na střeše a náhle si všiml, jak u sousedního domu někdo mává žebříkem a snaží se ho postavit. Viděl, že je to nějaká žena. „No jo, ženská“, pomyslel si. Vyprávěl, jak k ní rychle skočil, a když viděl jaká je to kočka, rozhodl se, že jí tu střechu, kam se chtěla dostat po žebříku, spraví. Jenže nebylo to jen tak. Už ta cesta na střechu byla děsná. Dům byl hrozně vysoký, při cestě po žebříku s ním cloumal vítr a na střeše byla fujavice a sníh jako na horách. Při opravování díry mu tyto podmínky vše komplikovaly. Ale on si přece vždy poradí!

Když si pánové dávají dalšího panáka, rozhovoří se nesměle druhý z nich, Gentleman, o jeho pracovním dni. Je poštovním doručovatelem a když tak jednou zvonil s balíkem u luxusních dveří, stalo se mu něco velice neobvyklého. Nikdo mu neotevíral, a tak si pootevřel a nakoukl dovnitř. A viděl něco strašného – obrovského bengálského tygra ohrožujícího k smrti vyděšenou lady! On, ač obyčejný pošťák, je také gentlemanem jaksepatří, a musel jí tedy zachránit. Neváhal a vrhl se nebojácně do toho. Překvapil tygra svou rychlostí a nabitou zbraní. Nejprve se odehrál mezi nimi souboj pohledů, ale tygr brzy prchnul. On se však za ním vydal do otevřené savany, jako za starých koloniálních času angličtí gentlemanové. Tygra ulovil a získal i srdce lady.

Zahradník posílněn alkoholem nakonec také začal vyprávět svůj příběh. Když šel kolem pole na svou zahradu, vyrušilo ho volání o pomoc. Spatřil člověka topícího se v moři klasů! A tak on, takový dobrák přece, ho musí zachránit. Nabrousí kosu a začne si sekat v poli cestu. Překvapí ho však nádherná mořská panna. Mohl na ni oči nechat... Zahradník svoje vyprávění nedokončí, protože se jeho kamarádi na něho sprostě vykašlali a odchází pryč. No nic, nechá je být. Když sklízí věci ze stolu, zaujme ho pohozená karta. Podívá se na ní a vidí vyobrazenou mořskou pannu. Také se rozhodne odejít z kůlny. Když někam po ulici míří a dojde k cíli, koho tam nepotká. Svě kamarády. Stojí u domu paní,

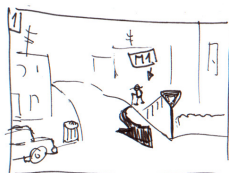
která nápadně připomíná jejich vysněné ženy. A oni sami nevěděli, že všichni vlastně vyprávěli o ní, každý ji popsal jinak. Trknou je až atributy, předměty, které si oni sami, každý jinou, od ní zapamatovali a použili v jejich heroických příbězích. Navzájem se prokouknou.

1.3 Literární scénář

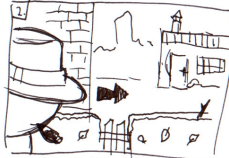
Přepis původního námětu a následný rozpis do záběrů. Předělávala jsem literární scénář třikrát. Poslední verze posloužila jako mluvený popis děje k animatiku, kdy jsem se snažila o zachycení a podtržení rytmizace jednotlivých příběhů. Mezi druhým a třetím přepisem literárního scénáře byl vytvořen storyboard, který zaznamenal po třetím přepisu lit. scénáře změny, ale ty byly už přeneseny rovnou do technického scénáře. Nedělala jsem už další storyboard.

1.4 Storyboard

Vyobrazení příběhu podle prvního literárního scénáře a podle potřeby upravení záběrování. Řešila jsem zde základní postavení postav a nejdůležitějších rekvizit. Také velikosti záběrů, i když základy byly poleženy v literárním scénáři. V podstatě tím byl rozkreslen první scénář.

1) MŮJKA. PO CHVÍLI PO OBRÁZU VEDE PODIVNÝ TĚŽ

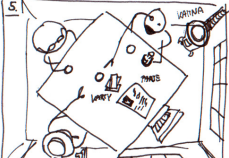
2) DO ZÁBERU VEDE N.1 A ZAPRÁ SI DOUTNÍK. PODÍVÁ SE NA KŮLUM A VYDĚ SČEREM K MÍ.

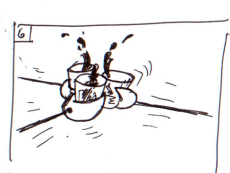
3) OTEVŘOU SE DVEŘE A SVĚTLO OZÁŘÍ MUŽE U STOLU // DO ZÁBERU VEDE RANENO M11

4) DETAIL NALÉVÁNÍ PANÁKA

5) NĚHLED M2 PODÁVÁ PANÁKA ~~GENTELANOM~~ VĚTJE HO A VŠICHM SE NĚMÝ PODIVNÍ NA PRAŽENÉ MÍSTO.

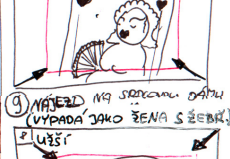
6) DETAIL NA POŠI-TEK

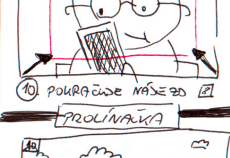
7) NA STŮL SE POSTUPNĚ POKLÁDÁŠ PANÁKY. PRAŽENÝ ZÁBER. RUKA SE NATÁHNE A VEZME SURCHM KARTU.

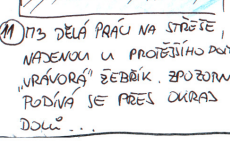
8) NÁZED. M3 SE KSELE DÍVÁ NA KARTU A STŘÍDÁVĚ NA M2

9) NÁZED NA SROVNANÍ DÁTKU (VYPADÁ JAKO ŽENA S ŽEBŘÍK) 2 LŮŽÍŠ

10) POKRÁČÍŠ NÁŠE ŽD

11) M3 DĚLÁ PRAČI NA STŘEŠE, NÁZEDOM U PROŠENÍHO POMU „VRAVORÁ“ ŽEBŘÍK ZPOZORNÍ, POKLÁDÁ SE PŘES OKRAS DOLU...

12) DÁTKA V ČERVENÉM ZÁPRÁ S DLOUHATÁNSKÝM ŽEBŘÍKEM M3 PŘEKOČÍ ZA NI

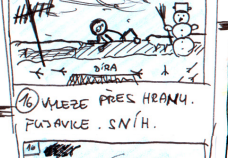
13) SUDS „SJEDE“ JI POKLEDETI // ZUŠTANE NA PRJOU 2 ONA NEUVNÝ PROŠENÝ VĚRA Z

14) M3 TRUNE A VYRAŽÍ VĚSTVU

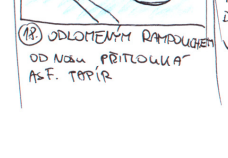
15) LEZE VSKO. ŽEBŘÍK S M11 LÍTA NĚKOLIK METRŮ PROLETÍ PŮK

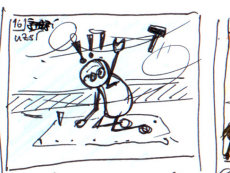
16) VLÉZE PŘES HRANU. PŮZAVIKÉ. SNÍH.

17) SVAŽÍŠ ZATLOUCT ASFALT. PAPIR

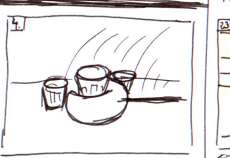
18) ODLOTEHM RANDOUHEM OD NĚM PŘITLOUKA A.F. TAPÍR

19) VÍTR MU VĚTJE KLADVO

20) NA STŘEŠE SĚDÍ VŠICHM M3 ROTULÁDÁ PUKAMA. KOLEM PROLETÍ LETADLO. NAKONEC DO SEBE KOPNE PANÁKA A POKLÁDÁ HO...

21) ...NA STŮL K OSTATNÍM PRAŽENÝM. M2 OKAMŽITĚ DOLIVA

22) M1 DĚŘE PANÁKA CHVÍLI SE ZAHYŠLENĚ KOUKKA STŘÍDÁVĚ NA PANÁKA A NA M2,3

23) LISTONOŠ (=M1) PŘÍDE KE DVEŘÍM LUXUSNÍHO SÍDLA. UPRAVÍ SE A ZAZVONÍ...

24) V LUXUSNÍM SALÓNKA TO SČYÍ ŽENA ZATLÁDÁ DO ROHU. ZAČNE KŮČET V POKŘEDÍ CHUMATÁ HAVA

25) DO OBRÁZU VSKOČÍ „LIVINGSTONE“ A S PUKOU V RUCI SE POSTAVÍ NEŽI DÁTKA A OBROVITÉHO TYGRA

26) WESTERN ZÁBER MEZI NOHAMA NA TYGRA TEN SE PO CHVÍLI OTOČÍ A UTEČE DVEŘTA POKU

27) M1 SE CHĚDNE NA ŽEMU, PŮKNE A ODHÁČÍ. ŽENA SE ZA NÍM DÍVÁ.

28) PŘÍDDE FUTRATA DO ŽÍRE SAVANY (V TRÁVĚ ROZHÁŽENĚ KOST NÁŠTKU)

29) PROŠE OKOLO NOR SURIKAT PŘIVYKÝCH PĚŠNÝM KOBERCEM (NĚKTERÉ ŽESPODA NĚRÁŽEŠ)

30) PROŠE OKOLO PIÁNA S OPIETEM (V TRÁVĚ)

26
31) PŘESKOČÍ POTUČEK S KROKODÝLEM NA KTERÉM JE ČAROVÝ SERVIS. KROK. ODPLUJE, VŠE ŽIČKNE A M1 SE ROZHLÍDÍ.

27
32) SUBJ. PO HOUŠTINÁCH TAPÍ A ZPĚT. NAJEDNOM SI VŠIMNE NĚČEHO PRUHOVANÉHO

28
33) VŠRĚL, VYLETÍ PTÁCI

29
34) VÍTĚZSLANNÁ PÓZA S TROFESÍ A ŽENOU U NOHOU.

30
35) NALÉVÁNÍ PANÁKA Z DALŠÍ FLÁSKY

30
36) NÁŠED. M2 SI ZAPALUJE CIGÁRO. VYFOUKNE KOUŘ DO KAMERY

31
37) M2 JDE ULICÍ

32
38) ZARAZÍ SE - NĚCO ZASLECHL

33
39) V DĚLI SE TOPÍ ŽENA V MOŘI TRÁVY SPLOUCHNE VLNA. (ŽENA MÁ PUNKOVANÉ ŽILKINY)

34
40) ODHODLAMÝ VÝRAZ

35
41) BROUŠENÍ KOSY

36
42) KRAB. ODBĚHNE A ZA NIM TĚSNĚ KOSA

37
43) PROSEKÁVÁ SI ULICÍ

38
44) SEKÁ, ZA NIM PROPLAČ HEJMO RYB, OHLÉDNE SE NA MORŠKOU PANNU, PAK ZPĚT A... ŽENA

39
45) ...OČIMA TĚKÁ TAM A ZPĚT ABY...

40
46) ...ZVĚSTIL, ŽE JE V KŮLNĚ SÁM.

41
47) VŘEČKNE A NATÁHNE SE PRO PANÁKY

42
48) BERE JE ALE NAJEDNOM SE ZARAZÍ A VEZME KARTU

43
49) CHVÍLI SE NA NI DÍVÁ. NAJEDNOM SE ZVEDNĚ A RYCHLE ODEJDE. KARTU POKODÍ NA STŮL

44
50) NÁŠED NA SRÁKOVOU Q (PŘESNĚ PŘIPATINA SPÍŠE MORŠKOU PANNU)

45
51) MEZI M1 A M3, KTERÍ SE OHROMNĚ DÍVÁJÍ NĚKAM PŘED SEBĚ, PŮJDE M2 A ŽIRÁ

52) ŽENA (OBYČEJNÁ) VEŠÍ NA ŠNŮRU PRÁDLO (Z PŘEDCHOZÍCH PŘÍHOD), ZA STAVÍ SE NIKNE (A POKYNUVŮM JE POZVE ???) KOLEM SE PRODUCÍRUJE TLUSTÝ POUROVATÝ KOCOUR.

53) M1, M2, M3 SE NA JEBE PODÍVÁJÍ...

ZATMÍVACKA

TITULKY:
OBRÁZKY Z "NEVŠEDNÍCH" SITUACÍ:
VŠICHNI 4 SEDÍ V KŮLNĚ A HRÁJÍ KARTY → ŽENA MÁ PŘED SEBOU HROZNÁU ŽESTONU, NIČÍ NIČ.
4 SEDÍ U STOLU V KŮLNĚ A ŽENA JE UČÍ VYSÍVAT
ŽENA STOJÍ U ZDÍ NA KTERÉ SE TROFES RYBY A U NÍ ZWAMÁŤE M1 S ČERSTVĚ CHYCENOU MALINKOU RYBKOU
ZKAMANÝ ZAHRAĐVÍK SE DÍVÁ JAK ŽENA SEČE SEKAČKOU TRÁVINU
SMUTNÝ POKRÝVAČ STOJÍ SE ŠTĚPLEMÍ A POZORUJE HASIČE SUNDÁVACÍHO KOCOURA ŽENY ŽE STROTU

1.5 Technický scénář

V technickém scénáři jsem sestavila dohromady popis záběrů z literárního scénáře a zobrazení záběrů ze storybaordu. Opět zde došlo k několika změnám v záběrování. Některé jsem vyhodila a některé přidala. Např. záběr, kdy se Pokrývač v kůlně dívá na své kolegy a následně pohled sklopí k prázdné židli a na parte ležícím na stole, což odkazovalo ještě k rozvinutějšímu příběhu v původnímu námětu. Vzhledem k délce realizovaného filmu a omezeným možnostem vyprávění, daným z časového omezení a možnostem, bylo vhodné tento odkaz na zemřelého vypustit, protože by to diváka zbytečně zmátlo. (Původně měli pánové být čtyři, a když jeden zemřel, sešli se jeho tři přátelé tradičně v kůlně nad panákem a kartami. Když ale byli jen tři, chyběl jim do hry mariáš právě jejich čtvrtý kamarád a tak si spolu začali povídat a pít. Tím došlo k vyprávění. Na konci příběhu kdy se se ženou, již si všichni ve vyprávěních přivlastnili, seznámili, stala se ona tím čtvrtým do hry; Čtvrtý do hry měl být původně název filmu, ale po zmiňovaných změnách jsem vybrala jiný název). Tím pádem bylo opuštěno od ideí umístění dovysvětlovacích obrázků po titulcích. Aby tato část příběhu měla ve filmu patřičné vyznění a dostatečné pochopení u diváka, muselo by to být více rozvinuto v záběrování. Protože to však nebyla ta nejpodstatnější věc příběhu, jádro je jinde, rozhodla jsem se po konzultacích s pedagogy škrtnout tuto část.

1.6 Animatik

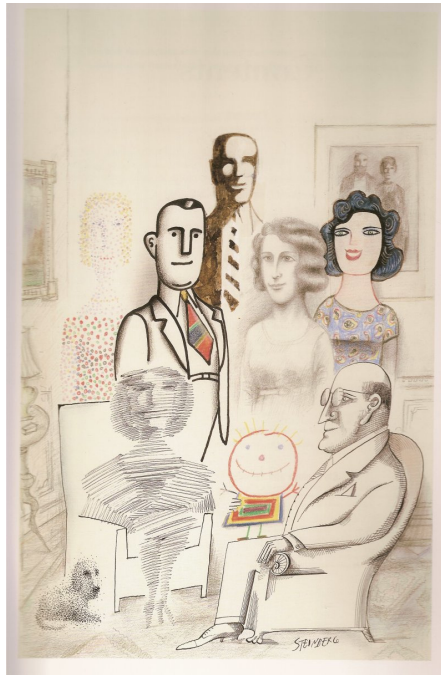
Příprava na samotnou animaci. Přenesení technického scénáře na pracovní film s hrubou animací. Podle potřeby buď animace symbolická nebo line test.

2 VÝTVARNÁ INSPIRACE

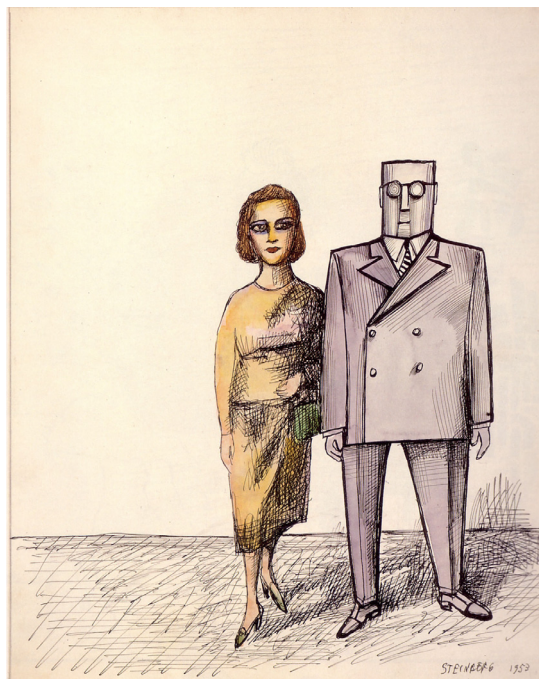
Nepreferuji výhradně dílo některých autorů z oblasti výtvarného umění a animovaného filmu, které bych se snažila záměrně napodobit. Ve své výtvarné činnosti inklinuji zatím více ke grafice a ilustraci, kresbě a klasické grafice nežli k malbě. Ke kreslené animaci nežli ke ploškové.

Zajímá mě kresba a jednodušší, avšak poctivé vyjádření. Kdy se kresba sama o sobě snaží nést informaci o vyobrazené postavě či předmětu v samotném tvaru a charakteru linky, ne zbytečnými detaily. Velmi obdivuji tvorbu Jiřího Trnky, jak jeho ilustrace tak animované filmy. Jeho stylizace postav je mi velmi blízká. Saul Steinberg je inspirativní svou hravostí. Paul Driesen živou animací, svými příběhy, ale také jemnější barevností, smyslem pro prázdnou plochu v kompozici, kterou se někdy nebojí využít a svojí specifickou linkou kresby.

Protože se film dělí na čtyři příběhy, rozlišuji také výtvarnost každého jednoho z nich, abych pomohla oddělit příběhy a byl jasnější rytmus vyprávění v kontrastu s realitou. Když jsem se na počátku práce rozmýšlela o výtvarné podobě filmu a následně rozhodla, že se každý příběh bude trochu lišit, ještě jsem nevěděla jak a podle čeho se rozhodovat, koho jak nakreslím. Věděla jsem jen, že budou odlišní. Trochu jsem se zpočátku bála jít do tohoto kroku, ale byla jsem z více stran ujištěna, že to vůbec nebude vadit. Rozhodla jsem se přizpůsobit styl kresby a stylizaci charakteru hlavní postavy. Z toho vše vychází. I k tomu mě inspiroval Saul Steinberg svými kresbami o různých stylech, právě podle charakteru člověka.

Obrázek 2 – kresba Saula Steinberga

Obrázek 3 – kresba Saula Steinberga

Prostředí filmové reality je inspirováno Zlínem a jeho baťovými domky se zahrádkami a kůlničkami. Kůlna ve které se scházejí pánové a domek, ve kterém bydlí jejich hrdinka.

II. PRAKTICKÁ ČÁST

1 VÝTVARNÁ STRÁNKA

Jak jsem již zmiňovala, dělím film na čtyři různé výtvarné stylizace. Jednak z důvodu lepší orientace, kdy se pohybujeme v realitě a kdy někdo vypráví, a pak pro dokreslení charakteru a „vkusu“ vypravěče. Stylem kresby jsem se snažila dosáhnout podstatu charakteru vypravěče. Pokrývač je drsný chlap, od rány, trochu sprostý a tak jsem se snažila o svižnější tahy, ostřejší linku nejlépe bez zjemňujících linek a detailů. Umocnila jsem tvrdé až hranaté rysy v jeho tváři, nahozené pozadí má také více ráz tvrdosti. Žena v jeho očích je spíše sexy mrcha než hodná paní. Má velké trochu kočičí oči, výraz mírně přezíravý, ale ne zlý. Nakreslila jsem si líce, tak jako ostatním podobám ženy, ale aby se právě hodily na tu starší sexy madam, a ne jak jsem to zobrazila např. u lady, kde spíše působí jako elegantní maminka. Vlasy jsem nakreslila do drdolu, protože tak je má žena skutečná, ale více nadýchaněji a ně upjatě.

Gentleman je jemný muž, jak už vypovídá jeho charakterní název, a i když lady nebojácně před tygrem zachrání, je to stále spíše elegán než dobrodruh. Kresbou jsem se snažila vyjádřit tuto eleganci a noblesu, ale bez zbytečností a v jednoduchosti linky. Jak jsem se zmiňovala, inspiraci pro jeho a dámy oděv a dekorace jsem hledala nejvíce v britské koloniální době, starých fotografiích, ale také v klasické, staré grafice, mapách. Proto je linka tučnější, ale zároveň jemná, aby také působila elegantně. Ženu Gentleman vidí jak křehkou lady, která patří do čajového salonku. Vlasy má upravené, hlazené, oči veliké, ale ne kočičí jako žena Pokrývače.

Zahradník je bodrý statný chlapík, dobré mysli, dobře živen. Svobodomyšlný, proto má dlouhé vlasy. Jelikož je to zahradník, při představě rostlinstva si já spíše vybavuji mírný zmatek, střapatost, ač ve svém pořádku, stylizovala jsem příběh Zahradníka kresbou uvolněnou, roztřepenou a ne tak vyhlazenou jako to je u Pokrývače a Gentlemana. Zde jsem užívala dvě vrstvy kresby. Jednou je postava nakreslena, spíše načrtnuta tenkými linkami a na to překreslena čistou tlustší linkou, která tvar upřesňuje. Animace je proto mnohem živější a obraz plnější, čehož jsem chtěla dosáhnout. Neboť jsem chtěla vyjádřit více zahradní činnost a také veselejší a svobodnější mysl Zahradníka.

Stylizace prostředí reality se snaží vypadat co nerealističtěji, normálně, i přesto že se opět jedná o kresbu stylizovanou. Je to ale způsob spíše naivní než realistický, nejen

proto, že jsem nevyužila živého modelu. Proporce postav a předmětu nemají extrémně či neuvěřitelně. Kresbu jako linku jsem užila, řekla bych, mé nejpřirozenější stylizační kresby, bez ohledu nějaké specifické stylizace jako ve vyprávěných příbězích.

1.1 Vývoj kresby:

Nejdříve jsem navrhovala a kreslila tužkou nebo tuší na papír. Navrhla jsem je základní výtvarnosti. Která žena bude jak vypadat. Také základní rozvržení designu mužů. Gentleman vysoký a hubený, s orlím nosem. Pokrývač střední postavy a se strništěm. Zahradník malý a tlustší s vousy a knírem, kulatým nosem a dlouhými vlasy. Postavami jako z pohádky Dlouhý, široký a bystrozraký. To jsem zvolila opět z důvodu snadné čitelnosti a rozlišování jednotlivých hrdinů. Původně měl být Zahradník také nejmenší, ale nakonec jsem jej nakreslila stejně vysokého jako Pokrývače, ale jsem si jistá, že jsou dostatečně rozdílní.

Kresba ve finále byla také ovlivněna materiálem, po němž jsem kreslila, a tedy tabletem. Způsob kreslení je zde trochu jiný. Člověk, zvyklý na papír, se obvykle déle zaučuje. Tak i já jsem si docela dlouho zvykala na tento způsob, ale naštěstí seznamování s tabletem proběhlo dříve než tento rok. Speciální pero po ploše tabletu mnohem víc klouže a tak je zpočátku horší udržet rovnou linku. Jako nástroj, jaký charakter bude kresba jako technická věc mít, záleží na mé volbě. Já jsem vybrala černou plnou linku, jako fixu nebo pero s tuší, s přitlakem. Mou finální kresbu tablet ovlivnil tak, že jde vidět i nejtěsnější linky a zároveň je hladká jako bych kreslila na lesklý papír.

2 ANIMACE:

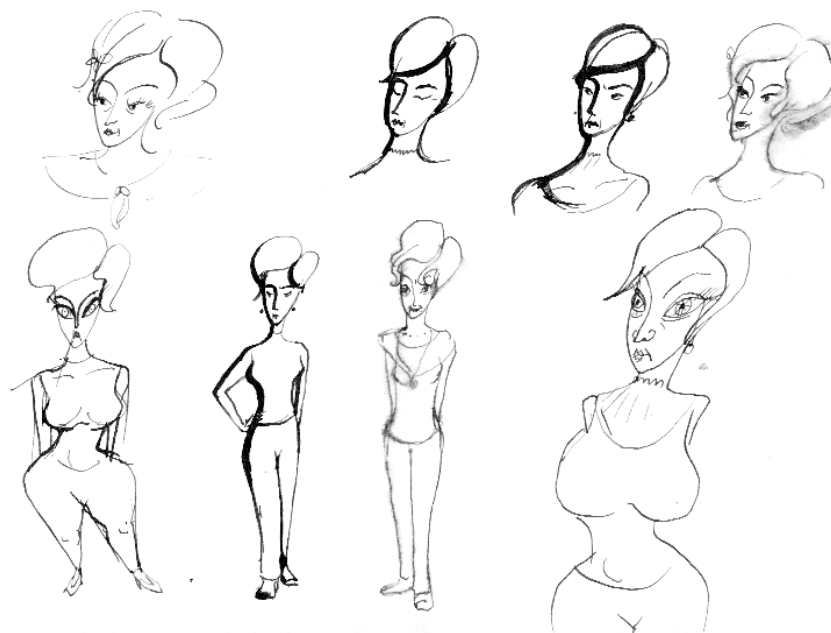
V animační přípravě jsem často využívala line-testů, což je hrubá animace např. chůze, kde postava je jen kostra z několika čar. Tímto způsobem jsem si navrhla a načasovala pohyb a následně načrtnutou kostru překreslila na finální design. Když jsem měla problém s načasováním, užila jsem k pomoci příručky Richard Williams – The Animator's Survival Kit nebo Timing for Animation od Harolda Whitakera.

Způsob animace jsem zvolila podle charakteru příběhu. Obecně animace pány vyprávěných příběhů je více stylizovaná a spíše do grotesky. Naproti tomu animace části reálné se snaží být, jako to název i výtvarná stránka vypovídá, co nejpřirozenější. Zde ale musím sebekriticky přiznat, že jsem to kolikrát naanimovala dosti ztuha

Ztuhlejší animace u Pokrývače a Gentlemana je záměrem. Protože zbrklost tomu více slušela. Způsob animace u Zahradníka je o něco jiný, protože skoro vše se zde odehrává trochu pomaleji. Hlavně samozřejmě plavající mořská panna a chůze Zahradníka. Zbrklá mořská panna by nepůsobila jako plavající, a to jsem si nemohla dovolit vzhledem a hlavně kvůli tomu, že voda nebyla typická voda, ale klasy, protože Zahradník si ji zde představuje, nebo-li mluví o moři klasů, a tak jsem mohla vodu zobrazit jen pomocí animace plavající mořské panny.

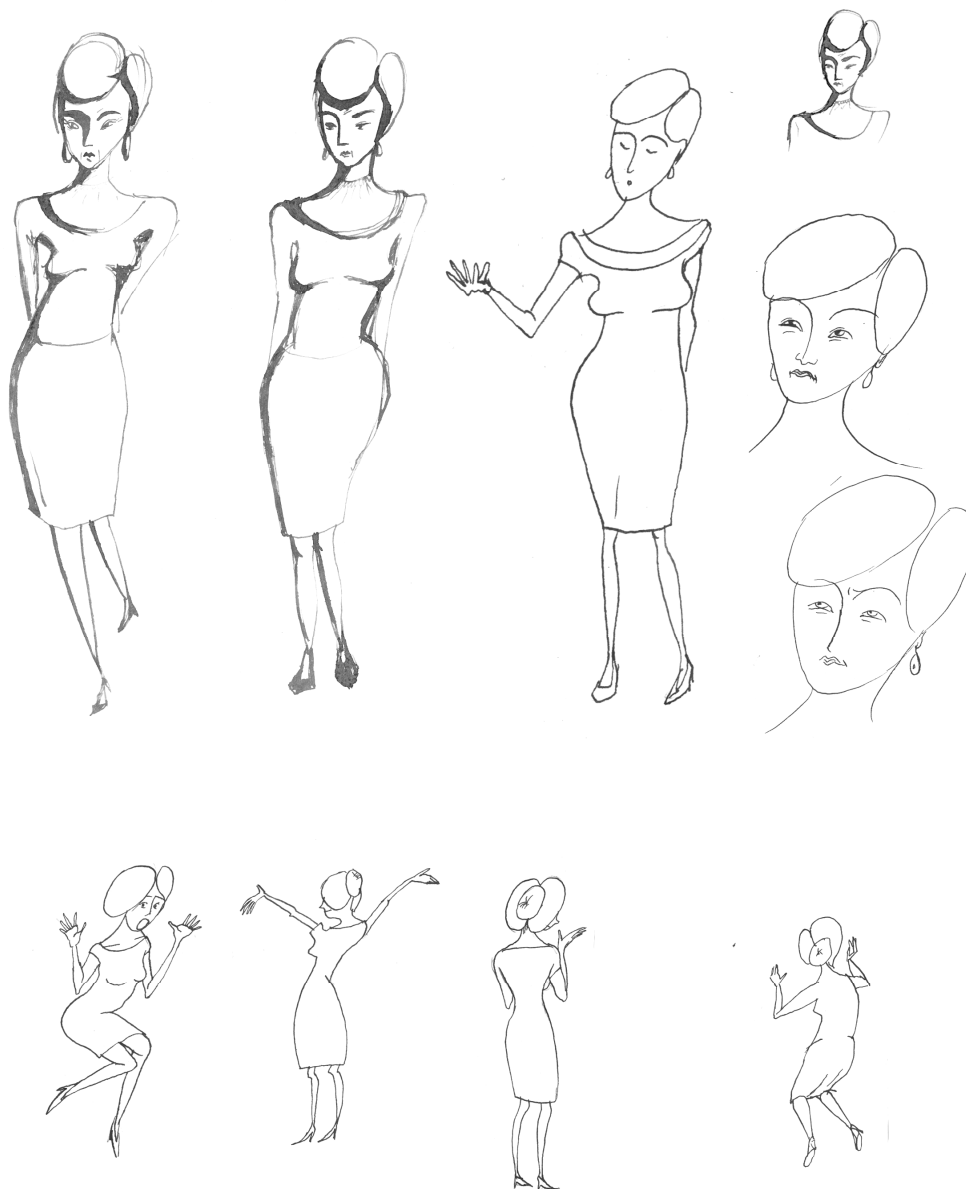

Obrázek 4 – pracovní návrhy charakterového designu žen

Obrázek 5 – pracovní návrhy charakterového designu žen

žena: "GENTLEMANOVÁ"

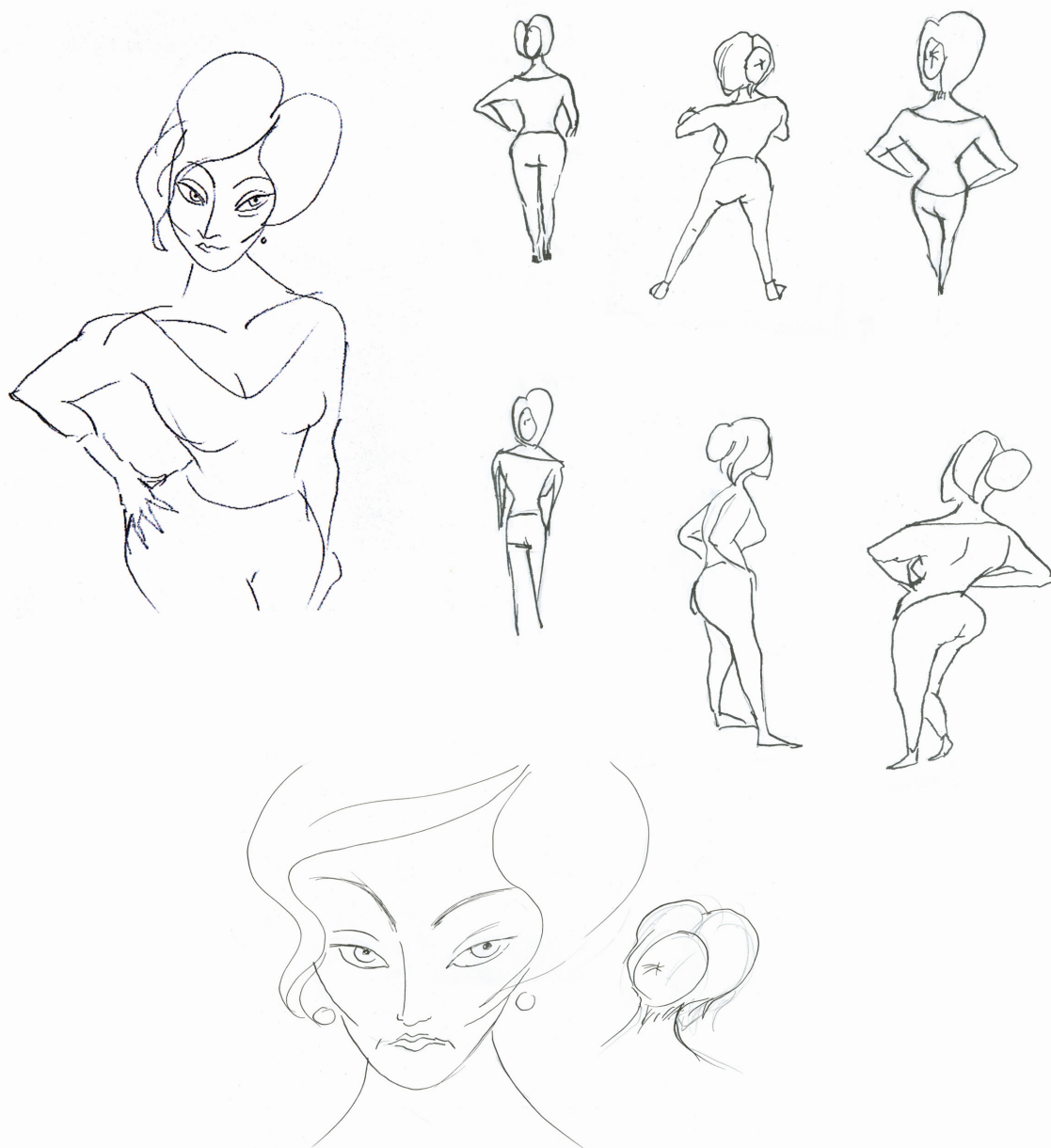
Obrázek 6 – návrhy ženy Gentlemana

muž: "GENTLEMAN"

Obrázek 7 – návrhy muže Gentlemana

žena: "POKRÝVAČOVÁ"

Obrázek 8 – návrhy ženy Pokrývače

III. PROJEKTOVÁ ČÁST

1 PROGRAMY:

1.1 Animace:

Kreslila a animovala jsem ve 2D programech speciálně pro kreslenou animaci, tj. Aura2 a TVPaint. V Auře však jen zpočátku, protože pak mi byl doporučen právě TVPaint jako lepší a novější verze Aury. Zde je možnost nastavitelného nástroje, nastavitelného prosvětlovacího panelu, což je velmi důležité. Film jsem nedělala klasicky na papír a prosvětlovací stůl z důvodu pomalejšího přenosu do dat a následné postprodukce. Programy jako Aura2 a TVPaint jsou v tomto ohledu mnohem jednodušší, a navíc je zde možnost mnoha efektů a nástrojů, ale také prostě „undo“ které mě může vrátit o mnoho kroků zpět. Tohoto kroku jsem si tak zvykla, že při klasické kresbě na papír něco pokazím, nejprve pomyslím na „undo“. Což je taková malá profesionální deformace.

1.2 Postprodukce:

Dále jsem pracovala v programu Adobe After Effects, kde jsem upravovala nájezdy a švenky přes záběry. Také se zde zpracovávala barevná stránka záběrů pomocí tzv. Blending modu, kde se vrstvě s barvou snížila sytost a dostala nádech jiné barvy, jiné zatónování, které je u každého příběhu jiné např. modrá u Pokrývače.

V programu Adobe Premiere Pro se zpracovávala stříh, zvuk a finální export.

ZÁVĚR

Při tvorbě bakalářské práce jsem si zkusila zpracovávání scénáře podle původní literární předlohy a veškerou přípravu včetně všech náležitostí, co k tomu patří. Ověřila jsem si sílu kresby a správného časování animace. Zkusila si více stylizovaných kreseb dohromady v rámci jednoho celku. Stylizování jedné postavy vícekrát, tak aby pořád vycházela z jedné podoby. Měla jsem možnost konzultovat s více lidmi a inspirovat se jejich názory. A také sledovat změny v záběrování ve scénáři od počátečních idejí až po změny vzniklé při praktické tvorbě filmu

SEZNAM LITERATURY

Kubíček, J.: Úvod do estetiky animace. Akademie múzických umění v Praze, 2004

Beiman, N.: Prepare to Board. Focal Press, 2007

Whitaker, Harold.: Timing for animation. Focal Press Limited, 1981

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obrázek 1 – Dobová fotografie z britského koloniálního období	9
Obrázek 2 – kresba Saula Steinberga	22
Obrázek 3 – kresba Saula Steinberga	22
Obrázek 4 – pracovní návrhy charakterového designu žen	28
Obrázek 5 – pracovní návrhy charakterového designu žen	28
Obrázek 6 – návrhy ženy Gentlemana	29
Obrázek 7 – návrhy muže Gentlemana	30
Obrázek 8 – návrhy ženy Pokrývače	31